

OVERGIVELSE

KRISTEN SPIRITUALITET

TRO I MØDET

OPLÆG TIL SAMTALE

Interview med Majken, 62 år, der beskriver sig selv som coach, meditationslærer og healer.

HVAD BETYDER OVERGIVELSE FOR DIG?

Jeg kan bedre lide ordet hengivelse. I hengivelsen lader man sig lede bort fra sine egne og andres overbevisninger. Overgiver det til Gud og forlader alle fristelser til at tro på sig selv, sin retfærdighed og sine kundskaber.

Vores ego/jeg er opblæst og forførende og skygger som et forhæng for det inderste i dit indre tempel. Når vi i et øjeblik, i et nu, glemmer os selv, kan Gud åbenbare templets inderste. Det er ligesom, dengang Jesus opgav ånden på korset, og forhænget ind til det allerhelligste i Jerusalems tempel flængedes. I den åbenbaring ser man Gud, som Gud er i sig selv. Alle illusioner og gudsbilleder, skabt af jeget og andre mennesker, er borte.

Det her giver ikke mening for andre end dem, som kender Gud og ikke blot tror på Gud. Der er forskel på at kende og at tro. Den, der er gået gennem kaldelsen og udvælgelsen og derefter har fået frelsen, kender Gud. Jeg har indset, at Gud er i ethvert menneske, og hvert ansigt er Guds ansigt. Vi er brødre og søstre.

ER DER NOGET, DER KAN HINDRE DIG I AT OVERGIVE DIG?

Ja: glemsel, selvkontrol, bedreviden, fornuft, ambitioner, overbevisninger, selvhævdelse og alt andet, hvor mit ego forsøger at gøre sig til herre i huset – altså i mig.

HVORDAN HÆNGER GUD OG OVERGIVELSE SAMMEN FOR DIG?

Uden hengivelse kan jeg ikke komme hjem til Gud. Jeg møder Gud med længsel og hengivenhed, og Gud møder mig med omvendelse, så jeg ikke længere søger kærligheden hos andre; Gud lader i stedet sin kærlighed strømme gennem mig ud til andre, en strøm af varme, glæde og hengivenhed gennem mit hjerte.

Efter jeg modtog frelsen, er mit gudsforhold meget inderligt. Jeg er knyttet til Jesus og Gud i bøn, taknemlighed og stilhed. Jeg er ikke »religiøs« i den forstand, at jeg hører til i et trossamfund. Trossamfund har en tendens til at stifne i regler og skabe afstand til Gud. Gud er Gud for de levende.

TIL DRØFTELSE:

Hvad er forskellen på at tro og at kende?

Hvordan er forholdet mellem overgivelse til Gud og kirkegang?

CITATER fra den kristne tradition

Daglig overgivelse

Luther peger ofte på den daglige dåb eller bod som et vilkår for den troende. Det gamle menneske må hver dag druknes, så det nye menneske i Kristus kan vokse frem. Et kristent menneske bliver aldrig færdigt med at gribe dåbens gave i tro.

Det er en daglig øvelse og kamp.

Når vi begynder at tro, begynder vi samtidig at dø fra denne verden og leve for Gud i det fremtidige liv, så troen virkelig er død og opstandelse, dvs. den åndelige dåb, hvor vi dukker under og dukker op.

(Martin Luther)

Der er en stor samstemmighed i de gamle, vise religioner: Frelsen eller oplysningen kræver den allerstørste anstrengelse – i ikke at anstrenge sig.

(Martin Lönnebo)

Det engelske ord for overgivelse, surrender, har i sig betydningen af at lægge sin fulde vægt på nogen eller noget. Det indebærer at give slip på spændinger, frygt og anstrengelser. Og det indebærer tillid. Man kan ikke give slip på afhængigheden af sig selv og overføre den afhængighed til en anden, uden at man har tillid.

(David G. Benner)

REFLEKSION

Den største forhindring mod tro ligger ofte i trangen til at ville det hele selv. Som selvstændige individer kommer vi let til at blokere for Gud.

Mennesker skal sommetider omkring de områder i tilværelsen, hvor vi ikke har kontrollen – for at åbne os for en åndelig dimension. Modgang og lidelse kan være en vej til troens overgivelse. Vi lærer, at vi ikke kan styre alting selv, og det rummer en frigørende erfaring. Det kan være en åbning mod tro, taknemlighed og et større nærvær. På den måde kan modgang bringe en ny meningsfuldhed ind i vores liv.

Gennem overgivelsen træder vi ind i det rum, hvor Gud er. Her skal vi ikke længere klare alt selv. Her afhænger det hele ikke af mig. I det rum, hvor Gud er, kan vi slippe kontrollen. Vi sættes fri, fordi vi lader Gud overtage det store ansvar.

Jesus viser vejen

Jesu liv er kendetegnet af hans selvhengivende kærlighed. Ifølge evangelisten Lukas er Jesu sidste ord på korset: »Far, i dine hænder betror jeg min Ånd.«

I sin overgivelse eller selvhengivelse viser Jesus mennesket troens vej.

CITATER FRA BIBELEN

At knæle udtrykker overgivelse

Efter gammel skik hører det at knæle med til bønnen. Denne skik bruges ved nadveren.

Når der knæles, lader den bedende kroppen udtrykke og tale med på bønnens overgivelse til Gud. At knæle er at bøje sig for det, der er større end én selv.

Det udtrykker ydmyghed, koncentration, overgivelse.

Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!«

(Lukasevangeliet 1,38)

Jesus siger: »Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.«

(Johannesevangeliet 12,24)

Jesus siger: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det. Du skal elske din næste som dig selv.«

(Matthæusevangeliet 22,37-39)

Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig.

(Galaterbrevet 2,20)

TROENS PRAKSIS

KIRKENS RUM

Troens karakter af overgivelse er en vigtig grundtone i den kristne forkyndelse. Det afspejles også i kirkerummets opbygning:

- Indgangen til kirken sker gennem våbenhuset, hvor man i overført betydning lægger sine våben fra sig. Selve kirkerummet består af skibet, hvor man de fleste steder sætter sig på række bag hinanden, alle med ansigtet mod altret. Nadveren inviterer til at rejse sig, gå op og knæle for at modtage nadverens brød og vin med Jesu ord: »Dette er mit legeme. Dette er mit blod.« Alt sammen som udtryk for overgivelse og hengivelse til Gud.

BIBELMEDITATION

Lukasevangeliet 1,38:
Om overgivelse til Gud.

Herre Jesus Kristus,
 tak, fordi du har givet dig selv
 til nyt liv for verden og for mig.
 Giv mig mod til at give slip på det,
 som forhindrer mig i at overgive mig til dig.
 Hjælp mig til at leve i kærlighed,
 i magtesløshed,
 i lytten og i villighed.
 Amen.

Kristen spiritualitet

Forfattere: Line Andrea Bønding, Eskil Simmelsgaard Dickmeiss, Anne Kobberø og Jette Dahl

»Kristen spiritualitet« består af ni hæfter og er en del af materialet »Tro i mødet«. Materialet indeholder desuden en hæfteserie »Kristus-vejen« samt en vejlederbog »Tro i mødet – Indføring i kristentro i et religiøst mangfoldigt samfund«.
 Projektleder og redaktør for »Tro i mødet«: Kåre Schelde Christensen

Grafisk tilrettelæggelse: Karina Rydendahl
 Forlagsredaktion: Niels Roesgaard Mose

© Unitas Forlag 2010
 1. udgave, 1. oplag

Unitas Forlag
 Peter Bangs Vej 1d
 DK-2000 Frederiksberg
 Tlf. 3616 6481

info@unitasforlag.dk
 www.unitasforlag.dk

Kopiering er kun tilladt i henhold til gældende lov om ophavsret

Tryk: Reklametryk, Herning

Bibelteksterne er gengivet fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992 med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab.

Udgivet i samarbejde med Folkekirke og Religionsmøde og Teologisk Pædagogisk Center og med støtte fra Den Folkekirkelige Udviklingsfond og Edith og Godtfred Kirk Christiansens Fond.